

TUSSEN RIETSNIJDERS EN ROERDOMPEN. (Mei 2022)

Zaterdag 28 mei 2022

Rond half 12 kwamen we met ca 60 dierenartsen en partners bijeen op de Markt in Steenwijk bij de Heren van de Rechter. Daar werd een lunch met soep, broodjes met beleg en een kroketje geserveerd. Tine Beulink heette aanwezigen welkom. Ze zei er bij dat zij zelf niets aan de organisatie had gedaan en dat die helemaal in handen was van Titia IJzerman en Frits van Laar.

Fraai gezicht op Steenwijk.

Na de lunch verdeelde de groep zich in stadswandelaars en bezoekers van het stadsmuseum. Met een gids werd in de richting vestingwal gewandeld en daarna een stuk over die wal. We bezochten het terrein van Villa Rams Woerthe en wandelden daar het mooie park door. Via de straat langs de kerk met het Scheveningse klok-luid-meisje kwamen we in de Kalverstraat. Daar liepen we langs de stallen van Spijkervet. Die waren te bekijken, net als wat er aan oude spullen voor verkoop stond uitgesteld.

Op de markt konden we vrijuit de zaak van een opticien in. Dat was het oude huis van die staleigenaar, met fraaie wandversieringen en geslepen ruiten in de deur.

Vervolgens kon het stadsmuseum bezocht worden. Met de vele kanten van de Steenwijkse Historie. Best interessant, hoewel de gids wat breedspakig was.

Op het terras van de Heren van de Rechter kon ieder met een drankje weer tot rust komen. Het was maar een kort ritje naar Hotel Brinkzicht. Na het genieten van een drankje werd daarna een prima diner-buffet geserveerd. Velen gingen nog voor een wandelingetje de deur uit of bleven met een drankje nog wat napraten in het hotel.

Zondag

De bus van Hotel Brinkzicht stond om 9 uur startklaar om ons naar Blokzijl te rijden.

In de bus memoreerde Frans Sluyters dat het 10 jaar geleden was dat Tine het voorzitterschap van de reiscommissie overnam van Piet Verhulst. Onder Tine werd het één en ander in het beleid veel strenger. De eerste jaren ging Henk van Dam voor de picknick in z'n eentje de supermarkt in. Maar Tine mocht de zaak graag onder controle hebben en begeleidde Henk bij het doen van inkopen. Na verloop van tijd gingen steeds meer reizigers mee de supermarkt in.

Frans memoreerde nog wat meer bijzondere momenten uit die tien jaar en sprak ook over het "wartaal-liedje" dat Tine nog wel eens wilde inzetten. En uiteraard kwam het trommeltje ter sprake dat Tine regelmatig in de bus liet rondgaan. Dat mocht wel worden bijgevuld, maar alleen met schoolkrijtjes en Engelse drop.

Als dank voor de 10 jaar inzet kreeg Tine een reuzendoos "Merci".

In de bus kwam ook nog even de toekomst ter sprake. Mogelijk wel weer een buitenlandse reis, maar we gaan voorlopig nog niet weer vliegen. Er komt een raadpleging onder alle reizigers.

Nadat we Blokzijl bereikt hadden splitste de groep zich weer.

Dierenarts Hagendijk zat in Italië en kon ons niet ontvangen. Zijn collega Klaas Heijnen die 10 jaar geleden praktijk de praktijk heeft overgenomen was wel beschikbaar. Titia had moeite hem te bereiken, maar uiteindelijk werd haar telefoontje toch beantwoord. Inmiddels waren de meesten al Blokzijl in voor de rondwandeling met gidsen. Een kleiner groepje ging met Klaas, die inmiddels op de fiets was aangekomen, naar de praktijk.

Dit praktijkgebouw was voorheen kinderopvang met te weinig klanten. Toen het een jaar of 10 geleden leegstond was het een mooie gelegenheid het van de gemeente te kopen.

Het was, zoals altijd leuk om in de praktijk van een collega rond te kijken. En er was natuurlijk veel te bespreken en informatie uit te wisselen. Klaas was trots op het apparaat waarmee wormeitjes geteld konden worden.

Het kantoorgedeelte van het pand was recent uitgebreid. Dat was nodig doordat er inmiddels naast Klaas 3 dierenartsen en 2 assistentes werkzaam zijn.

We kregen koffie uit de praktijkautomaat geschonken, verzorgd door twee van onze deelnemers.

Klaas vond bij de senioren een aandachtig gehoor.

Intussen had het grootste deel van de groep Blokzijl uitgebreid bekeken. Blokzijl is een oud stadje dat midden in Nationaal Park Weerribben Wieden ligt. In het hart van het voormalige Zuiderzeestadje ligt de karakteristieke haven.

Toen iedereen terug was in de bus hebben we voor Klaas het wartaalliedje “Ja dat voelen wij” gezongen.

Het volgende doel was Schokland. In het overvolle restaurant werd een lunch voor ons verzorgd, voor wie geduld had met kroketten. Plotseling werd iedereen opgeschrikt door een doordringende stem die “goedemiddag dames en heren” riep. Henk van Dam was het etablissement binnen gekomen. Nadat hij van de lunch had meegenoten, begroette hij de voor hem vele bekende gezichten en maakte hij een praatje.

Op een platte kar met bankjes, getrokken door een tractor werden we daarna over UNESCO Werelderfgoed Schokland gereden. Met op enkele plaatsen een uitgebreide uitleg over de historie van het voormalige eiland en de leefwijze van de vroegere bewoners. We stonden o.a. stil bij een replica van een Schokkerwoning. Voor sommigen werd dat in de warme zon wat te veel en hier en daar vielen oogjes dicht.

Op de zuidelijke punt konden we even van de kar af om de ruïne van de Enserkerk te bekijken. Die ruïne is het oudste zichtbare bewijs van bewoning op Schokland.

De kerk dateert uit de 14e eeuw. Al in 1717 is de kerk verlaten, maar nog tot aan de ontruiming van het eiland in 1859 is de kerk in gebruik gebleven als begraafplaats.

Na de restauratie van de kerkruïne zijn de beenderen van de Schokkers in het hart van de kerk herbegraven. Deze waren in de jaren 1940 opgegraven en voor wetenschappelijk onderzoek naar Amsterdam gebracht. Later kregen de meeste van de destijds opgegraven 147 stoffelijke overschotten een waardige rustplaats in het hart van het kerkje van Ens.

Op de zuidelijkste punt bevindt zich de vuurtoren die ooit schepen de weg naar de IJssel wees.

Al met al duurde de rondrit langer dan de bedoeling was. De bus bracht ons daarna met spoed naar Ossenzijl. Henk van Dam had de rondrit op Schokland met ons meebeleefd, maar nam onderweg in de bus afscheid. Hij liet zich op een kruising uit de bus zetten, in het vertrouwen dat de familie uit zijn nabijgelegen woonplaats hem zou op pikken.

Aangekomen in Ossenzijl konden we meteen doorlopen naar de boot Silvia van Tiemen Vaartjes rondvaartbedrijf.

Het was een mooie rondvaart, waarbij de gids als een conferencier ons alles vertelde over de Weerribben. In het gebied is vroeger turf afgegraven waardoor moerasgebieden, “weer”, ontstonden. Ertussen in liggen stroken met een steviger ondergrond, de “ribben”. Ook vertelde hij over het riet en het riet snijden, een belangrijke werkzaamheid in de wintermaanden. Nu in mei begon het riet alweer aardig te groeien. In het gebied komen vossen en reeën voor, evenals muskusratten. We zagen prachtige libellen en gele lissen, waterlelies en gele plomp. Voordat we weer aanlegden werd op de boot nog een kopje koffie of thee geserveerd.

Weer terug in hotel werd zoals gebruikelijk het hele terras verbouwd tot twee grote kringen zodat we uiterst gezellig ons aperitief konden genieten. Tijdens het diner sprak Hein Schrama over het Veterinair Historisch Genootschap, over de festiviteiten rond 200 jaar Diergeneeskundig Onderwijs en over het boek over Gerrit de Hoog, dat het VHG bij deze gelegenheid had uitgebracht. Nadat het dessert genuttigd was, werd het tijd om te zingen. Met Hein Schrama, Jan Roelofs en Cor Cysouw als voorzangers werkten we een heel repertoire af. Absyrtus, Ja dat voelen wij, de cipier en het ei van Jaap Fischer en verschillende Ierse meezingers, zoals Molly Malone. Hein droeg het verhaal van de generaal voor en Cor sloot af met een Zeeuws Vlaams liedje.

Na het ontbijt op maandag ontruimden we het hotel. Vrijwel iedereen was ruim op tijd in Kampen, waardoor er nog tijd was voor een kopje koffie op een terras. Het stadsmuseum werd, ondanks de maandag, voor ons geopend. Een groep ging weer met gids de stadswandeling doen terwijl de rest het museum in ging. In de stad zijn de sporen van de oude handelsstad nog terug te vinden. Veel mensen waren werkzaam in de sigarenindustrie. Er is nog steeds een sigarenfabriek waar wordt gewerkt. We stonden stil bij de synagoge met een gedenkplaat voor oorlogsslachtoffers. De gids wees ons op de stadsarchitect Nicolaas Plomp en de karakteristieke pilaren bij de synagoge, die ook elders in de stad te vinden waren. We passeerden in een smal straatje een waterkering. Een in de grond verzonken muurdeel dat bij hoog water de binnenstad kon afsluiten. Dat is minder vaak nodig nadat het water in de uiterwaarden meer ruimte heeft gekregen sinds “ruimte voor de rivier”. Niet alles in kampen staat meer recht, in allerlei steegjes moeten steunberen de verzakte muren overeind houden. We wandelden door het Hof van Breda, een mooie binnentuin midden in de stad. Het was ooit de tuin van het stadspaleis van de familie van Breda. Er staat een beeld van Henk van Ulsen, die geboren was in Kampen. Het standbeeld van de koe slaat op de kamper ui over een koe die werd opgehesen om het gras op de toren op te eten.

In het stadsmuseum werd een rustpauze met koffie ingelast.

*Toen deze prachtige schouw gebouwd moest worden als pronkstuk voor het nageslacht stemde een van de vroede vaders tegen omdat het nageslacht ook nog nooit iets voor ons had gedaan.....!
Ook een Kamper ui!*

Het museum heeft een afdeling over water met o.a. de geschiedenis van de brug vanaf de houten exemplaren tot de huidige met gouden wielen die ook geschikt zijn om uit te lenen voor de gouden koets.

Er staan allerlei voorbeelden van wat er in Kampen werd geproduceerd, waaronder de BK pannen. Een andere museum afdeling toonde alles wat gerelateerd was aan religie en er is een afdeling met grote schilderijen van alle Oranjes. En tenslotte is er de mooie Schepenzaal, waar recht gesproken werd.

Het weekend werd afgesloten in de Stadsherberg met een voortreffelijke lunch. Geen lopend buffet maar een stilstaand met op tafel met allerlei hapjes en broodbeleg, waarbij de kroketten niet ontbraken.

Na nog enkele slotwoorden van Tine en het bedanken van Titia en Frits voor de organisatie, ging ieder heel tevreden huiswaarts.

Hennie Hadderingh.

(foto's Nanny Venselaar en Hennie Hadderingh)